

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 4 Pv 87/17/1103-14
EEČ: 2-10-620-2017

Bratislava III 16.08.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

vo večerných hodinách dňa 01.02.2017 v Bratislave na Tehelnej 26 v priestoroch tam sa nachádzajúcej kancelárie, ktorú užíval poškodený XXXXX, tohto fyzicky napadol takým spôsobom, že mu udrel päťou do oblasti ľavého líca, na čo ho poškodený odstrčil a následne chytil do ruky sklenenú nádobku na kávu, ktorou poškodeného so slovami „ty cigáň, ty žiť nebudeš“ udrel zhora po hlave, v dôsledku čoho sa táto rozbila a ušiel z miesta preč, čím svojim konaním poškodenému XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX, spôsobil pomliaždenie hlavy a tváre, tržnú ranu pravého obočia približne 5 cm, opuch a podliatinu horného viečka, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou liečenia v trvaní 7 dní a vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie

**Okresnému úradu v Bratislave, Odboru všeobecnej vnútornej správy,
Tomášikova 46, XXXXX na prejednanie priestupku,**

nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť príslušným orgánom posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, Obvodného oddelenia PZ XXXXX Mesto - východ uznesením pod ČVS:ORP-143/NMV-B3-2017 zo dňa 28. 02. 2017 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Po skončení skráteného vyšetrovania poverený príslušník predložil spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby, ktorého preskúmaním bolo zistené, že v posudzovanej trestnej veci výsledky dokazovania neodôvodňujú podanie obžaloby, ale odôvodňujú postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva nasledujúci skutkový a právny stav:

Poškodený XXXXX do zápisnice zo dňa 01. 02. 2017 (č. I. 14-20) a následne dňa 30. 05. 2017 (č. I. 23-25) uviedol, že dňa 01. 02. 2017 bol vo večerných hodinách napadnutý p. XXXXX vo svojej kancelárii na ulici Tehelná 26 v Bratislave. Okolo 17.00 h boli spolu s p. Lakym vybavovať nejaké veci v meste na pošte a po odchode z pošty sa začali verbálne hádať, on mu povedal, že už s ním nechce byť, nech si ide svojou cestou, avšak on trval na tom, že pôjde s ním do kancelárie, že si pôjde pre osobné veci, ktoré u neho v kancelárii zanechal. Počas cesty mu verbálne nadával do cigánov a podvodníkov, vyhrážal sa slovami že „ty cigán pojebaný, postarám sa o tom, aby si bol v base, aby si nežil“, čo trvalo až kým dorazili do kancelárie. Po príchode do kancelárie mu dal jeho osobné veci, dokumenty, tlačivá od agentúry XXXXX, nohavice a povedal mu, aby odišiel a aby mu nenadával. Obvinený ho medzitým udrel raz päšťou do tváre do ľavého líca, pričom on ho v sebaobrane odstrčil od seba a on následne chytil do ruky sklenenú nádobku na kávu, ktorou ho udrel zhora po hlave a dodal, že „ty cigáň, ty žiť nebudeš“ a ušiel preč. Padol na zem, všimol si, že veľmi krváca z hlavy, začal kričať o pomoc a následne sa zodvihol a išiel von, kde chcel niekoho poprosiť, aby mu zavolali záchranku. Okolo išla iba jedna pani, ktorá privolala záchranú službu, ktorá tam bola s ním asi päť minút. Následne išli náhodne jeho kamaráti XXXXX, XXXXX a XXXXX, ktorí išli za ním na návštevu a videli XXXXX ako sa skrýva za rohom polikliniky v blízkosti kancelárie a sleduje ich. Kamaráti po Vincentovi kričali, že čo

urobil, na čo im zakričal, že si to zaslúžil a že ho ešte dobije a následne utiekol preč. Po príchode záchranky bol prevezený na Kramáre, odkiaľ išiel s policajtom na oddelenie. Vyjadril svoje obavy z XXXXX, uviedol, že sa ho bojí, že takéto správanie od neho nečakal, pričom to, že sa bol dobrovoľne priznať považuje za jeho vypočítavosť, aby sa vyhol negatívnym následkom. Uviedol, že s XXXXX sa poznajú od roku 2011, do tohto incidentu sa mu nevyhrážal žiadnou ujmou na zdraví ani ho nijak nenapadol. Pravdepodobne nezniesol, že sa s ním rozišiel a asi preto vybuchol. Uviedol, že uvedený incident ho ovplyvnil takým spôsobom, že sa stal viac citlivým a bojzlivým, so zranením má doteraz problémy, má tam stále opuch a má obavu o svoj život a zdravie a dodal, že obvinený sa mu doteraz nesnažil osobne ospravedlniť a oľutovať, čo vykonal, spáchal trestný čin, za ktorým by mal teraz pykať.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia XXXXX (č. I. 28-38) vyplýva, že u poškodeného boli zistené a zdokumentované nasledujúce zranenia: pomliaždenie hlavy a tváre, tržná rana nad obočím vpravo cca 5 cm a parietálne vpravo cca 1 cm. V prípade pomliaždenia hlavy a tváre ide o povrchové poranenie mäkkých tkanív hlavy, tváre, pričom neboli zasiahnuté žiadne hlbšie uložené orgány, ani žiadne životne dôležité orgány, jedná sa len o povrchové poranenia v uvedených lokalitách. Tržná rana pravého obočia v dĺžke cca 5 cm zasahuje smerom do podkožia, niekoľko milimetrov delilo od zasiahnutia pravého oka. Opuch a podliatina horného viečka je taktiež povrchovým poranením, bez funkčného deficitu. Vzhľadom na charakter zranení nie je dôvod predpokladať, že by vznikli iným spôsobom. Poškodené bolo obočie nad okom a hlava v parietálnej oblasti, ktoré zranenia sú jednoznačne ľahkého charakteru. Zranenia boli ošetrené ambulantne, bez nutnosti hospitalizácie, ošetrené chirurgicky zošitím, suturou a nevyžadujú ďalšiu liečbu, len kontrolu rajónnym chirurgom a vybratie stehov po zhojení rán. Dĺžka liečenia týchto zranení je obvykle 7 dní. Na kontrolnom vyšetrení zo dňa 06. 02. 2017 rajónny chirurg konštatuje, že rany sú kľudné, stehy ponechal, dňa 08. 02. 2017 časť stehov extrahovaná, pre opuch časť ponechaná na extrakciu na ďalší deň. Priebeh hojenia nebol komplikovaný, po 5 dňoch hojenia ošetrujúci rajónny chirurg konštatuje kľudné rany. Hojenie prebiehalo štandardným spôsobom bez evidentnej komplikácie. Vzhľadom na zasahovanie rany obočia do podkožia je normálny nález väčšieho opuchu, preto sa aj stehy ponechávajú vybraté len obsteť o 1-2 dni dlhšie pre pevnejšie zhojenie. Uvedené zranenia obmedzujú poškodeného len minimálne, nebránia mu vykonávať obvyklé činnosti. Znalec nepredpokladá trvalé následky spôsobené týmto úrazom, okrem drobnej jazvy v oblasti obočia, ktorá bude anatomicky prirodzene skrytá v kožnej riaske a prekrytá obočím. Zranenia, ktoré poškodený utrpel sú tzv. povrchové, bez poškodenia hlbšie uložených orgánov hlavy a bez poškodenia zmyslových orgánov. Zranenia mohli vzniknúť podobným spôsobom a mechanizmom ako boli poškodeným popísané. Primeraná dĺžka liečby a hojenia rán je 7 dní.

Svedok XXXXX ku skutku dňa 24. 07. 2017 (č. I. 61-63) uviedol, že obvineného pozná len z počutia, poškodeného niekoľko rokov. Večer, v čase skutku, sa on s p. XXXXX a XXXXX vybrali vo večerných hodinách na Tehelnú do polikliniky, kde sa poškodený zdržiaval. Keď dorazili, zbadali pred poliklinikou stáť poškodeného a jednu pani, ktorá mu volala sanitku, oni potom zostali s ním a pani odišla. Posadili poškodeného na zastávku MHD a čakali na príchod sanitky, vtedy im poškodený povedal, čo sa stalo, že sa s obvineným pohádal, že obvinený chytil amok, buchol poškodeného po hlave. Ako čakali na sanitku v diaľke videl nejakú postavu, ktorá

niečo kričala, ale nebolo zrozumiteľne rozumieť, čo kričí, postava sa postupne približovala k nim, prišla až na roh budovy na križovatke ulíc Kukučínova a Tehelná, čo bolo asi 20 metrov od nich a na rohu kričala na poškodeného, že ide na políciu, že všetko povie a príde aj s policajtni a ušiel niekam preč. Potom prišla sanitka a polícia, ktorá sa pýtala, či pri tom boli, ako sa to stalo. Nepočul, že by sa obvinený poškodenému vyhrážal, počul, že niečo kričal, ale toto ho kričať nepočul, počul len, že kričal, že pôjde na políciu a že to má poškodený spočítané, ale nevie, o čo sa medzi nimi jednalo. Poškodený bol v šoku, držal si ranu a plakal, čudoval sa, čo sa stalo, mal bolesti, triasol sa od zimy. Uvedol, že nemal pocit, že by sa poškodený obvineného bál, len sa čudoval, čo sa stalo, že ho vôbec obvinený napadol, ale že by sa bál o svoj život, alebo že mu ublíži, si nemyslí. Pri incidente sa bál, že príde polícia, aj sanitka. Neskôr po incidente bol jeho život bežný, normálne fungoval, neprejavoval strach z obvineného. Vie, že sa poškodený s obvineným mali stretnúť, volali si ohľadne toho, ale či sa stretli, nevie. Poškodený s obvineným spolu žili ako partneri, poznajú sa asi 5 rokov a nakoľko bol obvinený na ulici, poškodený ho zobral k sebe. Vie, že aj predtým spolu žili ako partneri, aký bol ich vzájomný vzťah, nevie. Nevie, či sa v súčasnosti stretávajú, ani nevie o obave poškodeného z obvineného, on sa s poškodeným stretáva asi raz do týždňa, o obvinenom sa nebavia. Vie, že poškodený vedie normálny život.

Uvedené skutočnosti potvrdil tiež svedok XXXXX, ktorý dňa 24. 07. 2017 (č. I. 64-65) zhodne popísal, čo sa dialo po ich príchode za poškodeným. Súčasne uviedol, že nepočul, že by obvinený v čase, keď s poškodeným čakali na sanitku, niečo kričal, len vie, že vo veľkej diaľke okolo prechádzal. Potvrdil, že poškodený bol po skutku dezorientovaný, v šoku, nerozprával, len odpovedal na ich otázky, niečím si držal ranu a bol ticho, len vravel, že sa s obvineným pohádali a tento ho napadol. Poškodený sa na mieste nebál o život, len nechápal, čo sa stalo a čo mu to urobil. Poškodený s obvineným boli partneri a žili spolu. Nevie, či sa v súčasnosti stretávajú, asi skôr nie, pretože pri ich stretnutiach ho nespomína, jeho život sa nezmenil, nevidí na ňom žiaden strach o život zo strany obvineného.

Rovnako v podstate zhodne vypovedal i svedok XXXXX dňa 24. 07. 2017 (č. I. 66-67), ktorý popísal skutočnosti po ich príchode na miesto k poškodenému. Rovnako uviedol, že obvineného pri tom ako čakali na sanitku, ktorú volali poškodenému, kričať nepočul, len videl ako sa tam v diaľke vo tme skrýva. Potom už oni na neho kričali, že čo urobil a on vtedy zakričal, že on to bude riešiť inak a ide na políciu a potom odišiel. Uvedol, že nemá pocit, že by sa poškodený bál o svoj život, len sa obával, že by ho obvinený znova napadol. K vzťahu medzi poškodeným a obvineným uviedol, že oni boli partneri, žili spolu, nevie o tom, že by sa poškodený obvineného bál, poškodený obvineného nespomína.

Uvedené z vykonaného dokazovania vyplývajúce skutočnosti svedčia tomu, že medzi obvineným a poškodeným dňa 01. 02. 2017 vo večerných hodinách vyvrcholila sprvoti verbálna vzájomná hádka, v rámci ktorej poškodený partnerský vzťah s obvineným ukončil, na čo obvinený reagoval tak, že poškodeného udrel jedenkrát do oblasti ľavého líca, následne poškodený obvineného od seba odstrčil, na čo obvinený zareagoval tak, že schytil sklenenú nádobku, ktorou poškodeného udrel zhora do hlavy so slovami „ty cigán, ty žiť nebudeš“ a spôsobil mu pomliaždenie hlavy a tváre, tržnú ranu pravého obočia o rozmere približne 5 cm a opuch a podliatinu horného viečka, ktoré zranenia spôsobené poškodenému si

vyžiadali lekárske vyšetrenie a ošetrovanie, pre ktoré zranenia znalec konštatoval ako primeranú a obvyklú dobu liečenia 7 dní.

Uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú z výpovede svedka – poškodeného ako aj obvineného, ktorý spáchanie skutku priznal, toto oľutoval, pričom k vyhrážkam adresovaným osobe poškodeného vypovedal, že tieto nemal úmysel uskutočniť, že tieto vyslovil v nervoch, pod tlakom emócií a chcel nimi docieľiť, aby sa ho poškodený bál a aby mu dal pokoj.

Svedok – poškodený vypovedal, že v dôsledku konania obvineného, sa ho bojí, má obavy o svoj život a zdravie, nakoľko takéto správanie od neho nečakal. Následne vypovedal, v dôsledku konania obvineného sa stal bojzlivým a citlivým, má stále opuch a obavu o svoj život a zdravie.

V nastolenom prípade je však nutné uviesť, že vykonaným skráteným vyšetrením nebolo zistené, že konanie obvineného u poškodeného spôsobilo obavu o jeho život a zdravie, vychádzajúc z okolností prípadu, spoločného správania sa páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku, ich vzájomného vzťahu, v takej intenzite ako to vyžaduje a predpokladá skutková podstata prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zák..

Rovnako je vzhľadom na výsledky vykonaného skráteného vyšetrenia nutné konštatovať, že konanie obvineného tak ako bolo zistené a preukázané vykonaným dokazovaním nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák. a to najmä s poukazom na zistené a zdokumentované zranenia poškodeného, ktoré si síce vyžiadali lekárske ošetrovanie a liečenie (spočívajúce najmä v chirurgickom zašití rany), avšak obvyklý život poškodeného žiadnym relevantným spôsobom neovplyvňovali ako aj s poukazom na skutočnosť, že pre zistené a zdokumentované zranenia, ktoré poškodený konaním obvineného utrížil, je primeraná a obvyklá doba liečenia do 7 dní.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin musí konanie páchatel'a napĺňať **všetky formálne ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu**. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky; prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

K prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák.:

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona sa prečinu ublíženie na zdraví dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona, ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Ide pritom z hľadiska subjektívnej stránky o úmyselný trestný čin, čo znamená, že sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj to, že páchatelove konanie smerovalo k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Ublížením na zdraví však nie je každá porucha zdravia (napr. prechodné bolesti, nevoľnosť, odreniny, nepatrné ranky a pod.), ale **len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.** Pracovná neschopnosť je dôležitým kritériom pri posudzovaní ublíženia na zdraví, nie je však jediným, ani rozhodujúcim kritériom. V niektorých prípadoch ublíženie na zdraví nemusí mať vôbec za následok pracovnú neschopnosť, napriek tomu, tak ako to dosiaľ vykladala aj právna prax, bude treba vychádzať z toho, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, resp. pracovnej neschopnosti, **musí trvať najmenej sedem dní, ale pri súčasnom splnení všetkých ďalších kritérií.**

V tejto súvislosti je nutné uviesť, že záver o tom, akú povahu má ublíženie na zdraví alebo aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku páchatel'a hrozilo, možno prijať len na podklade lekárskeho zistenia alebo posudku, pre ktoré závery však nie je jediným smerodajným kritériom to, ako sa poškodený po útoku zdravotne subjektívne cítil. Skutočný charakter zranení je totiž potrebné skúmať aj na základe ďalších okolností a to najmä s prihliadnutím na konkrétne príznaky, bolesti alebo ťažkosti poškodeného v súvislosti s utrpenými, resp. spôsobenými zraneniami, v akej intenzite a po aký čas sa poranenie poškodeného prejavovalo, aké lekárske ošetrovanie si vyžiadalo, aké ťažkosti mal poškodený a či tieto ťažkosti zodpovedali lekárskeým zisteniam a záverom. Za účelom správneho posudzovania konania páchatel'a, ktorý útočil proti zdraviu občana, nemožno vychádzať len z toho, akú ujmu na zdraví poškodeného týmto útokom spôsobil, ale treba prihliadať tiež na okolnosti, za akých sa útok uskutočnil, akým predmetom sa útočilo a aké nebezpečenstvo napadnutému z útoku hrozilo.

Berúc do úvahy vyššie uvedené a vysvetlené zákonom stanovené hodnotiace kritériá (znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 156 odsek 1 Tr. zák.) je nutné konštatovať, že zranenia poškodeného boli povrchového, menej závažného charakteru, bez poškodenia hlbšie položených orgánov hlavy a bez poškodenia zmyslových orgánov, ktoré si, tak ako bolo opakované uvedené, vyžiadali lekárske vyšetrenie a ošetrovanie spočívajúce v chirurgickom zašití rán, pričom tieto zranenia neboli sprevádzané ťažkosťami alebo príznakmi s nekomplikovaným priebehom hojenia rán, ktoré prebiehalo štandardným spôsobom bez evidentnej komplikácie, pričom nebolo zistené, že by poškodený počas liečenia bol relevantným a významným spôsobom v dôsledku utrpených zranení ovplyvňovaný v bežnom

spôsobe života nie iba na krátky čas. V tejto súvislosti poukazujem na lekársku dokumentáciu predloženú poškodeným, z ktorej vyplýva, že rajónny chirurg poškodeného o 5 dní po chirurgickom zašití rany, t. j. dňa 06. 02. 2017 konštatuje, že rany sú kľudné. Časť stehov bola vyextrahovaná dňa 08. 02. 2017, časť pre prirodzený a bežný opuch v dôsledku zasahovania rany do podkožia, ponechaná na extrakciu na ďalší deň.

K prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Tr. zák.:

Podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, **a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrázané.** Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, **že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.** Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pri vyhrážkach je nevyhnutné vyhodnotiť stupeň nebezpečnosti vyhrážania a to najmä za účelom jeho dôsledného odlišenia od prejavov, pri ktorých boli použité nevhodné a silné slová a ktoré znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania nenapĺňajú. Samotné vyhrážky je potrebné vyhodnocovať s prihliadnutím na konkrétnu povahu vyhrážky a na to ako sa obvinený pri vyhrážkach celkovo správal, či bral do ruky nejaké predmety a tak naznačoval úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či išlo o hrozby, ktoré neboli vážne mienené a ktoré reálne hrozbu zodpovedajúcu prednesenej vyhrážke pre poškodeného nepredstavovali.

Pokiaľ ide o konanie páchatel'a je potrebné prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné hodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Trestného zákona treba odlišiť **od prejavov, pri ktorých vzhľadom na celkový priebeh skutkového deja, nedosahujú zákonom požadovanú intenzitu a kvalitu.**

K právnemu posúdeniu skutku:

Konanie obvineného (v časti týkajúcej sa prečinu nebezpečné vyhrážanie) je tak nevyhnutné posudzovať s prihliadnutím na povahu a charakter vyslovených vyhrážok ako aj so zreteľom na skutočnosti, do akej miery sú vyhrážky schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich realizácie. Berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z vykonaného skráteného vyšetrovania je nevyhnutné incident, ktorý je predmetom nastoleného trestného stíhania **vyhodnocovať ako správanie sa obvineného pod vplyvom emócie, ktorého spúšťacím mechanizmom bola informácia poškodeného o ukončení vzťahu, s ktorou skutočnosťou obvinený pravdepodobne nebol uzrozumený, umocnená predchádzajúcou vzájomnou hádkou medzi obvineným a poškodeným**, ktoré vyústilo do fyzického napadnutia poškodeného obvineným úderom päťou do oblasti ľavého líca s následným úderom poškodeného sklenenou nádobkou zhora po hlave, ktorým konaním obvinený poškodenému spôsobil zdokumentované povrchové zranenia menej závažného a ľahkého charakteru, ktoré si objektívne vyžiadali vyšetrenie a ošetrovanie v podobe zošitia rán a dobu liečenia 7 dní, ktoré zranenia ovplyvňovali poškodeného v obvyklom spôsobe života len minimálne a nebránili mu vykonávať obvyklé činnosti (v časti týkajúcej sa prečinu ublíženia na zdraví).

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Závažnosť činu predstavuje tzv. materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinu, pričom má napomôcť **odlíšiť priestupky od prečinov. Ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok a ak je závažnosť činu vyššia ako nepatrná, pôjde o prečin.** Závažnosť prečinu je teda určovaná taxatívnym výpočtom skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu a to a) spôsobom vykonania činu a jeho následkami, b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), c) mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 10 odsek 2 Tr. zák. je tak konanie obvineného stíhaného pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. nevyhnutné posudzovať s prihliadnutím na povahu a charakter vyslovených vyhrážok ako aj so zreteľom na skutočnosti, do akej miery sú, resp. boli jeho vyhrážky schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich realizácie a s prihliadnutím na povahu a skutočný, lekárske posudkom objektívne definovaný, charakter spôsobených zranení, okolností, za akých sa útok uskutočnil, akým predmetom sa útočilo a aké nebezpečenstvo napadnutému z útoku hrozilo.

Inak povedané, aplikácia ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona **prichádza do úvahy pri prečinoch za účelom ich odlíšenia od iného protiprávneho konania definovaného ako priestupok**, ak relevantné konanie po vyhodnotení všetkých kritérií materiálneho korektívu (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia páchatel'a a pohnútku páchatel'a) **nedosahuje závažnosť vyššiu ako nepatrnú**, v čoho dôsledku je skutok potrebné posudzovať a kvalifikovať **ako priestupok a nie ako**

prečin. V prípadoch, v ktorých závažnosť konania trestnoprávne zodpovedného subjektu dosahuje **vyššiu ako nepatrnú, je toto nevyhnutné kvalifikovať ako prečin a nie ako priestupok.**

Podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním sa ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Z hľadiska intenzity útoku je potrebné konanie obvineného posudzovať s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko nie je možné vychádzať výlučne len zo subjektívneho vnímania uvedených udalostí, (vyhrážok subjektu, ktorému boli adresované, subjektívneho pociťovania ujmy na zdraví v dôsledku spôsobených zranení), ale je potrebné tieto posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania preukazujú, **že stíhaný skutok nie je trestným činom**, ale ide o skutok, **ktorý by mohol** príslušný orgán posúdiť ako priestupok. V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania k záveru, že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento **by mohol mať znaky priestupku**, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správneému orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu. V tejto súvislosti preto platí záver, že na prijatie uznesenia o postúpení veci je potrebné vylúčiť akúkoľvek pochybnosť o skutočnosti, že skutok nesie znaky trestného činu.

V súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona je nevyhnutné tiež poukázať na skutočnosť, že v osobe obvineného ide o osobu doposiaľ bezúhonnú, ktorá bola súdne prejednávaná a odsúdená za skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Tr. zák. Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. XXXXX, ktoré odsúdenie je aktuálne zahľadené a na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Za žiaden iný trestný čin obvinený odsúdený doposiaľ nebol. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na obvineného vyplýva, že tento nebol doposiaľ priestupkovo prejednávaný a postihnutý.

Vzhľadom najmä na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osobu obvineného a poškodeného a ich vzájomný vzťah mám za to, že závažnosť konania obvineného možno charakterizovať ako nepatrnú a preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že nie je trestným činom.

V tejto súvislosti uvádzam, že vzhľadom na charakter stíhaného prečinu, osobu obvineného ako aj skutočnosti vyplývajúce z vykonaného skráteného vyšetrovania, berúc do úvahy závery znalca vyjadrené v znaleckom posudku

z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, je nevyhnutné prijať záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania nevykazuje všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 360 odsek 1 Tr. zák. ani prečinu podľa § 156 odsek 1 Tr. zák.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho materiálu a po vyhodnotení dôkazov a to každý dôkaz jednotlivo ako aj všetky vo vzájomnej súvislosti zmysle § 2 odsek 10, odsek 12 Trestného poriadku som dospela k záveru, že konanie obvineného XXXXX síce napĺňa formálnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, avšak v dôsledku absencie materiálnej stránky s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu stíhaných prečinov, ale vykazuje znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo v nastolenej trestnej veci obvineného, trestne stíhaného pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona potrebné konštatovať, že skutok nie je s poukazom na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona stíhaným trestným činom, ani iným trestným činom ustanoveným v osobitnej časti Trestného zákona, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnúť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Linda Helingerová
prokurátorka